ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ι'- ΑΡ. 10-214

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Σ.τοῦ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Σ.τοῦ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ετησία	Δρ. 380	Ετησία	Δολλ. 10
Εξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ Γ' ΤΟΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ
6
ΙΟΥΝΙΟΥ 1935
Ἀν. ἡλίου 5.06'—Δύσις 7.42'
Τῆς Ἀναλήψεως
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 30.5, ἐλαχ. 18.4
Ὑγρ. μετρία. Ἀν. Β.-Β.Δ. καὶ Ν.Δ.
ἀσθ. ἢ μέτρ. Θάλασσα γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 763.0

Η ΕΣΩ ΚΑΙ ΕΞΩ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ

Ἀκόμη ἡμέραι μᾶς χωρίζουν ἀπὸ τὰς ἐκλογάς. Ἀφ' ὅσον ἐγγίζομεν εἰς αὐτὰς ἐπὶ τοσοῦτον ὁ κ. Ἰ. Μεταξᾶς συμπίπτει ὁλοὲν περισσότερον πρὸς τὴν παλαιοδημοκρατικὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ ἐκδηλώσεις του. Ἡ παλαιοδημοκρατικὴ ἀντιπολίτευσις ἐδικαιολόγησε τὴν ἐπιφυλακήν της ἐκ τοῦ ὅτι αἱ ἐνέργειαι τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς πρόκειται νὰ διενεργηθοῦν ὑπὸ πίεσιν, χωρὶς νὰ ἐγγύησιν διὰ τὸ ἀδιάβλητον τοῦ ἀποτελέσματός αὐτῶν. Τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα τοῦ κ. Μεταξᾶ κραυγάζουν ἐναντίον τῆς χθὲς ἀνακοινωθείσης «ἀπόφασιν τῆς κυβέρνησις θ' ἀποπειρᾶται νὰ νοθεύσῃ τὰς ἐκλογάς» ὅτι «σχεδιάζει τὴν προκήρυξιν τῆς Κυριακῆς τρομοκρατίαν καὶ τὴν πρωτεύουσαν». Τίποτε, ἀπολύτως, ἐξ ὅλων τούτων τῶν ἀνυπάρκτων πραγμάτων δὲν ἀναφέρεται νὰ συμβῇ, καὶ διὰ τὸν ἀπλούστατον ἀκόμη λόγον τὸν ὁποῖον ὅλοι — καὶ ὁ κ. Μεταξᾶς — ἀντιλαμβάνονται, ὅτι ἡ ἐκλογικὴ ἐπιτυχία τῆς κυβερνήσεως εἶναι τόσον ἐξησφαλισμένη, οὥστε νὰ μὴν ἀπασχολῇ αὐτὴν κανένα ἢ πρόβλεψις τῶν ἀποτελέσματος τῶν ἐκλογῶν, ἀλλὰ μόνον ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ μὴ ὀλιγωρήσῃ οἱ ἐκλογεῖς, βέβαιοι ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τούτου, νὰ πράξουν τὸ καθῆκόν τῶν προσερχόμενοι εἰς τὰ ἐκλογικὰ τμήματα, διὰ νὰ ἐξαναγκάσουν τὰς ἀπουσιάζοντας ἐν παλαιοδημοκρατικοῖς περιπτώσεις βενιζελικοὺς ἀποχῆς. Ἀλλ' ἀκριβῶς ὅτι καὶ ὁ κ. Ἰ. Μεταξᾶς καὶ οἱ φίλοι του δὲν αὐτοπαρίστανται πλέον περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν μεθαυριανῶν ἐκλογῶν, τονίζουν ἀπὸ τοῦδε τὴν τρόπαρον τῶν «τρομοκρατικῶν πιέσεων», παρασκευάζοντες μίαν ὀξύφωνον δικαιολογίαν τῆς ἀποτυχίας των. Ἐλπίζομεθα εἰλικρινῶς διὰ τὴν τοιαύτην προεκλογικὴν ἐπίδειξιν ἀνδρὸς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐδικαιοῦτο ὁ ἀντιβενιζελικὸς κόσμος νὰ στηρίζῃ τὰς ἐλπίδας διὰ τὸ μέλλον προσκλίσεις. Εἰς τὴν πολιτικήν του ἐξέλιξιν ὁ κ. Ἰ. Μεταξᾶς ἀποδεικνύεται ἔχει ἀσπονδότερον ἐχθρὸν ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του. Ἀναμφιλέκτως ἑκάστοτε ἐκτιθέμενος τὰ πράγματα, προβαίνει εἰς ἀποφάσεις ἀκριβέστατα ἀντιθέτους πρὸς ὅσας θὰ ἐπιθύμουν ὑπηρέτευεν ἡ κρίσις του ἐπὶ ἡ ἐχεφροσύνη του, ἐὰν ἐν τῇ ἐκακομεταχειρίζετο, ἐν τῇ στραγγαλισμοῦ περίπου, ἡ σπουδῆ, μὲ τὴν ὁποίαν ὁρμᾷ ἑκάστοτε πρὸς τὴν ἐξουσίαν. Καὶ κατορθώνει — ὅτι ἀληθινὸν κατόρθωμα ἐν — διαθέτων τόσα προσόντα καὶ ἀνεγνωρισμένην ἀξίαν, νὰ ἐκπίπτῃ πάντοτε, μετὰ τόσους κόπους καὶ ἀγῶνας καὶ μετὰ τόσα δείγματα ἀόκνου δραστηριότητος, ἀξίας καλυτέρας τύχης, εἰς τὸ περιθώριον τῆς πολιτικῆς ζωῆς τοῦ τόπου. Τοῦτο τὸ συνέβη ὅταν, ἐπανακάμψας ἐκ τῶν ὀχθῶν τοῦ Σηκουάνα, ὅπου ἄκουσίως παρέτεινε τὴν παραμονήν του, ἐπιτραπῇ ἡ Δημοκρατία ἐγκαθιδρύθη εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔπρεπε νὰ τὴν προικοδοτήσῃ μὲ τὴν μεγάλην δωρεὰν τῆς ἐκ μέρους του ἀναγνωρίσεώς τῆς, δωρεάν, τὴν ὁποίαν καὶ ἀξιοῖς δὲν τοῦ εἶχε ζητήσει καὶ διὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐλησμόνησαν νὰ τὸν εὐχαριστήσουν. Ὁ μετὰ τόσων προσδοκιῶν ἀναμένων αὐτὸν ἀπωφρανσιμένος ἀντιβενιζελικὸς κόσμος, ἀποστρέψας ἐν ἀπογοητεύσει τὸ πρόσωπον, τὸν ἐγκατέλειψε, χωρὶς οἱ κατασκευασταὶ τῆς Δημοκρατίας νὰ τοῦ παραχωρήσουν αὐτοὶ ἔστω καὶ ὑποστεγόν τι πολιτικῆς φιλοξενίας ἀνθ' ὧν ὑπὲρ τῆς νεαρωτάτης Δημοκρατίας εἶχε πράξει. Τώρα ὁ κ. Ἰ. Μεταξᾶς, ἀποσχισθεὶς τοῦ κοινοῦ ἀντιβενιζελικοῦ μετώπου καὶ ἀπολακτίσας μετὰ πείσμονος ζωηρότητος τὴν ἀχάριστον αὐτὸν Δημοκρατίαν, ἐξώρμησε πρὸς κατάληψιν τῆς ἀρχῆς πάλλων σκῆπτρον καὶ ἀνεμίζων ἀλουργίδα βασιλικήν, χωρὶς νὰ σκεφθῇ ὅτι τὰ σύμβολα ταῦτα τῆς βασιλείας δὲν εἶνε δικαίωμα κανενὸς νὰ τὰ σφετερίζεται ὡς σῆμα ἐκλογικόν. Ἐὰν ἔσπευδεν ὀλιγώτερον καὶ εἶχε καιρὸν νὰ σκεφθῇ ὡριμώτερον, θὰ κατενόει ὅτι ὁ τρόπος, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐπιδεικνύει προεκλογικῶς τὴν αἰφνιδίαν αὐτὴν ἔπειξίν του διὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς βασιλείας «ὅπως-ὅπως», προκαλεῖ εἰς τὸν νουνεχῆ λαὸν τῶν ἐκλογέων ἀποτέλεσμα ἀντίθετον τοῦ παρ' αὐτοῦ προσδοκωμένου. Διότι οἱ πιστεύοντες ὅτι ἡ βασιλευομένη δημοκρατία εἶνε τὸ προσφορώτερον διὰ τὸν λαὸν αὐτὸν πολίτευμα, θλίβονται βαθύτατα βλέποντες νὰ σύρωνται τὰ σύμβολά της μέσα εἰς τὰς θορυβώδεις ἐξάψεις προεκλογικῶν συγκεντρώσεων.

Ἀλλ' οἱ ἐκτιμῶντες τὰ προσόντα τοῦ κ. Ἰ. Μεταξᾶ θλίβονται ἐπίσης βλέποντες πόσον ἐμμόνως ὁ πολιτικὸς αὐτὸς ἄνηρ φθείρει ἑαυτὸν διὰ τῶν τοιούτων ἐκδηλώσεων. Θὰ ηὔχοντο νὰ ἔμενεν εἰς τὴν ἐκλεγησομένην Ἐθνοσυνέλευσιν, ἔστω μὲ ὀλίγους ὀπαδοὺς, ἀλλὰ πάντως μὲ τὸ πολιτικὸν κῦρός του ἄφθαρτον. Διότι δὲν πρόκειται νὰ συζητηθοῦν ἀσήμαντα καὶ ἀδιάφορα ζητήματα εἰς αὐτήν. Ἡ παλαιοδημοκρατικὴ ἀντιπολίτευσις ἠθέλησε νὰ «σαμποτάρῃ» τὴν προσπάθειαν τῆς ἀνασυντάξεως τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας, ἡ ὁποία ὑπέστη ἀποσυνθετικὸν παρ' ὀλίγον συγκλονισμὸν ἀπὸ τὸ κίνημα τοῦ ἀρχηγοῦ της. Ἐὰν ἡ παλαιοδημοκρατικὴ αὐτὴ ἀντιπολίτευσις ἤθελε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ παλαιὸν, ἀσφυκτικὸν, βενιζελικὸν περιβλημά της καὶ νὰ συμβάλῃ διὰ τὴν κρατικὴν ἀνασύνταξιν, ἠμπορεῦσε νὰ μετάσχῃ τῶν ἐκλογῶν καὶ νὰ φέρῃ τοὺς ἐκπροσώπους της εἰς τὴν Συνέλευσιν καὶ νὰ ἀγωνισθῇ ἐκεῖ ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν της, προσπαθοῦσα, μὲ τὰ ἐπιχειρήματά της, νὰ πείσῃ τὸν λαὸν καὶ νὰ φθείρῃ τὴν κυβέρνησιν. Ἀντὶ τούτου, προέκρινε τὴν ἀντίδρασιν, ἐλπίζουσα ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ φθαρῇ ἀφ' ἑαυτῆς, διὰ νὰ ἐπιχειρήσῃ τότε ἡ παλαιοδημοκρατικὴ ἀντιπολίτευσις μίαν ἰδικῆς της μορφῆς «παλινόρθωσιν». Καὶ — εἶνε ἀρά γε ἀνάγκη νὰ προστεθῇ; — ἡ παλαιοδημοκρατικὴ, ἡ βενιζελογενὴς ἀντιπολίτευσις δὲν στηρίζει καθόλου ἰσχνὰς ἐλπίδας καὶ ἐπὶ τοῦ κ. Ἰ. Μεταξᾶ διὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς φθορᾶς τοῦ νομιμόφρονος πολιτικοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος ἀντεμετώπισε καὶ κατέστειλε τὸ κίνημα.

Οἱ Ἕλληνες ἐκλογεῖς ἀντιλαμβάνονται ὅλα ταῦτα πάρα πολὺ καλά. Καὶ τὴν Κυριακὴν θὰ δώσουν διὰ τῆς ψήφου των πρὸς πάσας τὰς κατευθύνσεις τὴν προσήκουσαν ἀπόκρισιν. Πρέπει δὲ νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι ἐξ αὐτῆς θὰ θελήσῃ νὰ ἐπωφεληθῇ καὶ ὁ κ. Ἰ. Μεταξᾶς, διαφυλάττων τοῦ λοιποῦ, χάριν τοῦ τόπου, τὸ μήπω ἐξανεμισθὲν ποσοστὸν τοῦ πολιτικοῦ κεφαλαίου του.

Πτερόεντα

Νεκτάριους ἄντε πόρτας!

Τὸ ἡμερολογιακὸν ζήτημα εἰσέρχεται εἰς φάσιν ὁλότελα ἀπρόοπτον. Ἐπίκειται Ἑλληνο-καλογηρικὸς πόλεμος. Τὸ "Αγιον Ὄρος ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν ἀλκίμου μοναχοῦ πρόκειται νὰ ἐκστρατεύσῃ διὰ νὰ ἀλώσῃ τὴν πρωτεύουσαν καὶ νὰ ὑποτάξῃ τὴν Ἑλλάδα. Δὲν ἀστειεύομαι καθόλου. Ἰδοὺ ἡ πρώτη ἐντονος διακοίνωσις, τὴν ὁποίαν μᾶς ἀποστέλλουν οἱ πολεμοχαρεῖς καλόγηροι, ἕτοιμοι νὰ πέσουν μέχρις ἑνὸς διὰ νὰ ἐπαναφέρουν τὸ ἡμερολογιόν μας εἰς τὸ ἀστρονομικὸν λάθος τῶν 13 ἡμερῶν. Δημοσιεύεται εἰς δύο ἐφημερίδας καὶ ἀποτείνεται πρὸς τοὺς «ἀκραιφνεῖς» παλαιηρμεροῦγίτας. Τὸ ἀναδημοσιεύω καὶ ἐγὼ ὡς ἔχει, διότι ἀποτελεῖ πολυτιμότατον ντοκουμέντο διὰ τὸν ἱστορικὸν τοῦ μέλλοντος:

«Ἐκ Καρυῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Παρακλήσει μεγάλου πλήθους μοναχῶν καὶ ἱερομονάχων Βορειοανατολικῆς πλευρᾶς Ἁγίου Ὄρους Ζηλωτῶν τε καὶ μὴ πέμπω ἐγὼ κάρδια αὐτῶν συγχαρητήρια ἐπὶ ἐξόδῳ Ὑμῶν εἰς παναγιώτατον καὶ ὑπέρλαμπρον ἱερὸν ἀγῶνα.

Θαρσεῖτε, ὅτι πάντες τιθέμεθα οὐ μόνον παρὰ πλευρὸν Ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ πιστοὶ κέρβεροι σωματοφύλακες ὅταν ζητηθῶμεν, ὅπως πατάξωμεν ἀνοσίους δολοφόνους Ὀρθοδοξίας.

Σύμπαν Ἅγιον Ὄρος ἔξαλλον πανηγυρίζον ἔναρξιν διοργανωμένης πλέον ἱερᾶς μάχης, ποιεῖ θερμὴν ἔκκλησιν πρὸς Ὑμᾶς, ὅπως σθεναρῶς ὑπερασπίσητε κλονισθεῖσαν Ὀρθοδοξίαν, γηθοσύνως ὑπομένοντες ἐν ἀνάγκῃ μαρτυρικὸν ἔνδοξον θάνατον, διαφεύδοντες οὕτως ἐξθροὺς Ὀρθοδοξίας διαβίδοντας ὅτι φυλακιζόμενοι καὶ πιεζόμενοι θὰ προσχωρήσητε καινοτόμους ὁ μὴ γένοιτο.

Νεκτάριος Μοναχός»

Καθὼς βλέπετε ὁ Νεκτάριος δὲν παίζει. Ἐπιστρατεύει. Καὶ ἡ ἀπειλή του εἶνε προφανής. Νέον κίνημα διοργανοῦται εἰς τὴν Μακεδονίαν. Τὸ «Μαῦρο Κίνημα». Οἱ ἐπιδρομεῖς αὐτῆ τῇ φορᾷ θὰ εἶνε ἀδυσώπητοι καὶ φοβεροί. Ἕνα κῦμα γενείων καὶ κοτσίδας, ἕνα κῦμα μελάνης, μία στρατιὰ μανιωδῶν καλογήρων ἐξορμᾷ ἀπὸ τὶς πλαγιὲς τοῦ Ἄθω καὶ ἐπέρχεται κατὰ τῆς ἀτυχοῦς Ἀττικῆς. Ὁ Νεκτάριος τὸ λέει καθαρὰ καὶ ξάστερα. «Σύμπαν Ἅγιον Ὄρος πανηγυρίζει ἔναρξιν διωργανωμένης πλέον ἱερᾶς μάχης». Καὶ παραβάλλει τοὺς ρασοφόρους πολεμιστάς του μὲ «κερβέρους». Τρέμω ἀναλογιζόμενος τὸν ἅγιον πληθυσμὸν τοῦ Ἄθω εἰς τοιαύτην μανιακὴν κατάστασιν. Φανταζεσθε τί θὰ γίνῃ ἡ Ἀθήνα μας ἂν, ὅ μὴ γένοιτο, ἡ «ἱερὰ μάχη» ἀποβῇ ὑπὲρ τῆς μαύρης στρατιᾶς τοῦ Νεκταρίου; Ἀναλογίζεσθε σύμπαν τὸ Ἅγιον Ὄρος, καὶ εἰδικῶς τοὺς ἐπιλέκτους ποὺ ἀποτελοῦν τὸ μέγα πλῆθος τῶν μοναχῶν καὶ τῶν ἱερομονάχων τῆς βορειοανατολικῆς πλευρᾶς του νὰ εἰσορμήσῃ νικηφόρον καὶ ἀλαλάζον εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου, εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, εἰς τὸ Ἀρσάκειον, εἰς τοὺς παιδικοὺς κήπους τῶν συνοικιῶν; Θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολύς, Ραμὰ κλαίουσα τὰ τέκνα της.

Καὶ δὲν εἶνε τίποτα, τώρα ποὺ ἡ Κυβέρνησις εἶνε στὶς ἐκλογές, νὰ ἐπιτύχῃ τὸ κίνημα τοῦ Νεκταρίου καὶ νὰ καταληφθῇ ἡ Ἀρχὴ ἀπὸ τοὺς ἀφρίζοντας κερβέρους του. Τότε θὰ ἰδοῦμε τί γίνεται. Διότι δὲν εἶνε μόνον τὸ ὅτι οἱ ἅγιοι μαχηταὶ τοῦ λανθασμένου ἡμερολογίου θὰ μᾶς ἐπιστρέψουν ἄψε σβύσε εἰς τὸν Ἰούλιον Καίσαρα καὶ τὸν Ἀλεξανδρινὸν ἀστρονόμον του Σωσιγένην. Αὐτὸ τέλος πάντων δὲν εἶνε καὶ πολὺ δυσάρεστον, δεδομένου ὅτι θὰ μᾶς ἐπαναφέρουν εἰς τὸν ὡραῖον Μάϊον, ἀφίνω ποὶ ἔτσι μονομιᾶς κερδίζει καὶ ἡ ζωή μας δεκατρεῖς μέρες. Τὸ φοβερώτερον θὰ εἶνε ὅτι οἱ νικηταὶ θὰ ἐπιβάλουν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα τὸ καθεστὼς τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Θὰ καταργήσουν ἐν πρώτοις τὰς ψαλίδας, τὰ ξουράφια, τὰς ξυριστικὰς μηχανὰς καὶ τὸν σάπωνα. Καὶ μετὰ τινας μῆνας καλογηροκρατίας, ὅλοι μας θὰ γυρίζωμεν εἰς τοὺς δρόμους μὲ γενειάδας μέχρι γονάτων, καὶ θὰ ζητοῦμεν ἀπὸ τὸν κ. Κοτζιὰν νὰ τὰς χρησιμοποιήσῃ διορίζων ἡμᾶς τοὐλάχιστον σαρωτὰς τῶν δρόμων τῆς πόλεως. Κατόπιν θὰ καταργήσουν τὰς γυναῖκας, μεταφέροντες καὶ εἰς τὰς νέας ἐπαρχίας τοῦ κράτους τοῦ Ἁγίου Ὄρους τὸ σεμνὸν καθεστὼς τῆς παρθενικῆς ζωῆς τῶν μοναστηρίων. Θὰ καταργηθῇ ὁ ἔρωτας ὑπὸ τὴν δικτατορίαν τοῦ Νεκταρίου. Τρέμω διὰ τὴν ζωὴν τῶν ὡραίων μας Ἀθηβίδων. Τί θὰ ἀπογίνουν ἐὰν οἱ μαινόμενοι ἅγιοι κατέλθουν εἰς τὴν Γλυφάδαν διὰ νὰ τὰς ἐκτελέσουν; Οὔτε τὸ κοκκαλάκι των δὲν θὰ ἀφήσουν «οἱ κέρβεροι» καὶ «οἱ ἔξαλλοι», οἱ ὁποῖοι ἀκονοῦν τὰ μαχαίρια των εἰς τὸ δημοσιευθὲν ἀνακοινωθέν.

Ἂς ληφθοῦν λοιπὸν ἐγκαίρως ὑπὸ τῆς σεβαστῆς κυβερνήσεως τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα! Ἡ μόνη μου ἀμυδρὰ ἐλπὶς εἶνε ὅτι καὶ πάλιν εἰς τὴν ἐπιτελικὴν ὀργάνωσιν τῆς ἀμύνης θὰ ἔχωμεν ἕνα στρατηγὸν Πρωτοσύγγελον. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἐπαναπαυθῶμεν εἰς τὴν ἱεραρχίαν ἑνὸς ὀνόματος. Ὁ ρασοφόρος ἐχθρὸς ἀγρυπνεῖ καὶ ὀργανώνεται εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, διὰ νὰ προσβάλῃ τὴν πρωτεύουσαν ἐκ τῶν νώτων. Ἂς ἀγρυπνῶμεν. Νεκτάριους ἄντε πόρτας!

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΠΕΡΑΝ ΤΟΥ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΥ

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΔΙΕΞΑΓΕΙ ΣΥΝΤΟΝΟΝ ΑΓΩΝΑ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΝΕΑΣ ΣΥΝΘΗΚΑΣ

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΤΥΧΙΑΣ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἄρθρον τοῦ περιφήμου Ἄγγλου συγγραφέως κ. Ὀυέλς, ὁ ὁποῖος, ἐπισκεφθεὶς τελευταίως τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, συνοψίζει εἰς αὐτὸ τὰς ἐντυπώσεις καὶ τὰ συμπεράσματά του ἐκ τοῦ Νέου Κόσμου. Τὸ ἄρθρον, λίαν ἐπίκαιρον, θὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν πληρεστέραν κατανόησιν τῶν δυσχερειῶν ἐναντι τῶν ὁποίων ἀγωνίζεται σήμερον ἡ Βορειοαμερικανικὴ Συμπολιτεία.

Τίποτε δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀπεικονίσῃ καλύτερον τὰς ἀντιφάσεις αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν μεταξὺ τῶν καταφανῶν δυνατοτήτων καὶ τῶν συντελουμένων, ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὰς νοτίους καὶ δυτικὰς πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς. Νομίζω ὅτι τοῦτο δίδει μίαν μικρὴν εἰκόνα ὅλου τοῦ κακοῦ τῆς Ἀμερικῆς. Διότι ἂν ὑπάρχῃ τι τὸ ἀναμφισβήτητον, εἶνε ἡ ἀπολυτος ἀνάγκη ἐκπαιδεύσεως, διὰ νὰ προσαρμοσθῇ ὁ πολίτης εἰς τὸ σύμπλεγμα καὶ τὰς τεχνητὰς ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου κοινωνίας.

Ἐν πρώτοις, ὀφεῖλω νὰ ἐπαινέσω τὸν γερουσιαστὴν κ. Λόγκ, ὁ ὁποῖος ἔθιξε μίαν πλευρὰν τοῦ ζητήματος τούτου. Ὑπάρχουν σήμερον εἰς ὅλην τὴν χώραν μάζαι ἀνέργων νέων. Δὲν ἔχουν τίποτε νὰ κάμουν καὶ περιμένουν τὴν «ἀνάρρωσιν» — ἂν ποτὲ ἔλθῃ. Ὑπάρχουν ἐπίσης χιλιάδες ἀνέργων διδασκάλων. Ὑπάρχει ἄφθονον ὑλικὸν καὶ χεῖρες ἐργασίας. Διατὶ δὲν συγκεντρώνουν αὐτὰς τὰς μυριάδας τῶν νέων εἰς τὰ σχολεῖα, νὰ τὰ ἐπιδιορθώσουν ἂν παρίστανται ἀνάγκη καὶ νὰ τοὺς διδάξουν οἱ διδάσκαλοι; Ἂς τοὺς διδάξουν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, νὰ τοὺς κάμουν ἄξιους τεχνίτας ἢ γεωργοὺς καὶ ὀπωσδήποτε νὰ τοὺς κάμουν καλοὺς πολίτας, στρέφοντες τὴν διάνοιαν των ἀπὸ τὴν σημερινὴν ὀκνηρίαν εἰς τὴν μελλοντικὴν δραστηριότητα. Δὲν συγκεντρώνονται ὅμως διότι δὲν ὑπάρχουν τὰ ἀναγκαῖα χρήματα. Εἶνε, λοιπὸν, παραλογισμὸς τὸ κήρυγμα τοῦ γερουσιαστοῦ Λόγκ, κατὰ τὸ ὁποῖον, ἂν τὸν ἀκολουθήσῃ ὁ λαός, θὰ ἐκατονταπλασιάσῃ τὰ σχολεῖα; Δὲν νομίζω ὅτι εἶνε καὶ τόσον πρακτικὸν τὸ σχέδιόν του τῆς ἐξευρέσεως τῶν ἀναγκαιούντων χρημάτων διὰ τὴς κατασχέσεως τῶν μεγάλων περιουσιῶν, φρονῶ ὅμως ὅτι εἶνε ὑγιεστάτη ἡ ἀντίληψίς του ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρχουν ἀνέργοι νέοι οἱ ὁποῖοι νὰ μὴν ἐκπαιδεύωνται.

Ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν ὁ γερουσιαστὴς τῆς Λουϊζιάνας ζητεῖ αὔξησιν τῶν σχολείων εἰς τὰς νοτίους πολιτείας, ἐλλείπει ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις. Πέρυσι 300 χιλιάδες καὶ πλέον Ἀμερικανῶν νέων παρέμεινον ἐκτὸς σχολείου, διότι δὲν ὑπῆρχον χρήματα νὰ πληρωθοῦν οἱ διδάσκαλοι. Ὑπῆρχον τὰ σχολεῖα, οἱ μαθηταὶ καὶ οἱ διδάσκαλοι. Καὶ εὑρίσκοντο ἐν ἀδρανείᾳ. Εἰς τὴν Γεωργίαν παρέμειναν κλειστὰ 1.318 σχολεῖα μὲ 170.790 μαθητάς. Εἰς τὴν Ἀλαμπάμα 81 % τῶν μαθητῶν παραμένουν ἐκτὸς σχολείων. Δὲν ὑπάρχουν χρήματα διὰ τὴν λειτουργίαν των.

Τὰ ἀνωτέρω ἀποτελοῦν οἰκτρὰν διάψευσιν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐλπίζουν ὅτι ἡ Ἀμερικὴ θὰ ὁδηγήσῃ τὸν κόσμον εἰς μίαν ὠργανωμένην κατάστασιν. Ἡ ἐκπαίδευσις σημερινῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας. Ἐφ' ὅσον δὲν γίνεται τοῦτο, εἶνε προφανὲς ὅτι κάτι πρέπει νὰ μεταβληθῇ. Δυστυχῶς, ἐλλείπουν οἱ ἄνθρωποι μὲ τὰς βαθείας γνώσεις οἱ ὁποῖοι θὰ ὑπεδείκνυον τὰς μεταβολὰς αὐτάς, ὁ δὲ μηχανισμὸς τοῦ χρήματος καὶ τῆς πιστέως ἐμπλέκεται εἰς τοὺς νόμους τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τῆς πολιτικῆς. Ἡ κατάστασις, βεβαίως, δὲν εἶνε ἀπελπιστική. Εἶνε ὅμως πολὺ ἐπικίνδυνος καὶ ἀβεβαία. Ὁ βλαβεὶς μηχανισμὸς δύναται νὰ ἐπιδιορθωθῇ καὶ νὰ λειτουργήσῃ πάλιν μόνον κατόπιν ἰσχυρᾶς συλλογικῆς διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς προσπαθείας ἐκ μέρους τῆς ἀνθρωπίνης διανοήσεως.

Ὁ ἐπισκέπτης τοῦ νέου κόσμου ἀντιλαμβάνεται ἀμέσως τὸ θέαμα τῆς Ἀμερικῆς ἀγωνιζομένης νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὰς νέας συνθήκας τῆς σήμερον, ἀντιλαμβάνεται ἀμέσως τὴν θεωρίαν προσπαθοῦσαν νὰ μεταβληθῇ εἰς πρᾶξιν, βλέπει ὅτι ἀνεξαιρέτως ὅλα τὰ σχέδια διὰ νέας κοινωνικὰς σχέσεις, οἱ διάφοροι σοσιαλισμοί, κομμουνισμοὶ καὶ τὰ σχέδια περὶ συντεχνιακοῦ Κράτους, τὰ ἀτελείωτα «σχέδια» νομισματικῶν καινοτομιῶν, τὰ ὁποῖα προσφέρονται εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ ἀντικαταστήσουν τοὺς ἰσχύοντας νόμους, ἀποτελοῦν τὰς ἀτελεστέρας ἀπομιμήσεις τῶν πραγματικῶν σχεδίων τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην ἡ χώρα. Διότι οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ἀντιμετωπίζει τὸν τρόπον τοῦ χρήματος εἶνε νὰ θέτῃ τὰ πράγματα εἰς ἐνέργειαν. Συνδυαζόμενον μὲ τὴν ἀτομικὴν ἰδιοκτησίαν, θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποτελῇ τὸν βασικὸν μηχανισμὸν τῆς σημερινῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας. Τὸ "Εργον τοῦ χρήματος εἶνε νὰ θέτῃ τὰ πράγματα εἰς ἐνέργειαν. Συνδυαζόμενον μὲ τὴν ἀτομικὴν ἰδιοκτησίαν, θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποτελῇ τὸν βασικὸν μηχανισμὸν τῆς σημερινῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας. Ἐφ' ὅσον δὲν γίνεται τοῦτο, εἶνε προφανὲς ὅτι κάτι πρέπει νὰ μεταβληθῇ. Δυστυχῶς, ἐλλείπουν οἱ ἄνθρωποι μὲ τὰς βαθείας γνώσεις οἱ ὁποῖοι θὰ ὑπεδείκνυον τὰς μεταβολὰς αὐτάς, ὁ δὲ μηχανισμὸς τοῦ χρήματος καὶ τῆς πιστέως ἐμπλέκεται εἰς τοὺς νόμους τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τῆς πολιτικῆς. Ἡ κατάστασις, βεβαίως, δὲν εἶνε ἀπελπιστική. Εἶνε ὅμως πολὺ ἐπικίνδυνος καὶ ἀβεβαία. Ὁ βλαβεὶς μηχανισμὸς δύναται νὰ ἐπιδιορθωθῇ καὶ νὰ λειτουργήσῃ πάλιν μόνον κατόπιν ἰσχυρᾶς συλλογικῆς διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς προσπαθείας ἐκ μέρους τῆς ἀνθρωπίνης διανοήσεως.

Ὁ Πρόεδρος Ροὺζβελτ ὁμιλῶν πρὸς τὸ Κο γκρέσσον κατὰ τὴν περίφημον συνεδρίασιν ποὺ κατεψηφίσθη τὸ νομοσχέδιόν του περὶ συντάξεων τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν.

Ἀπὸ τὴν χθεσινὴν μεγάλην συγκέντρωσιν εἰς τὸν συνοικισμὸν Βύρωνος, ὅπου ὡμίλησεν ὁ κ. Κονδύλης.

Αἱ πληγαὶ τῆς προόδου

Πόλεμος ἐναντίον τοῦ θορύβου

Τί λέγει ἡ ἐπιστήμη

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἰούνιος.— Τὸ πρόβλημα τῆς καταπολεμήσεως τοῦ θορύβου ἀρχίζει νὰ ἀπασχολῇ σοβαρῶς καὶ τὴν κοινὴν γνώμην τῆς Ἀγγλίας, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν κατὰ τοῦ θορύβου, ἡ ὁποία ὠργανώθη εἰς τὸ Μουσεῖον τῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Λονδίνου. Τὸ πρόβλημα τοῦτο περιπλέκεται διότι πλὴν τῆς μηχανικῆς ἔχει καὶ ψυχολογικὴν ὄψιν. Μέχρι σήμερον δὲν ἐδόθη σαφὴς ὁρισμὸς τοῦ θορύβου. Θόρυβος εἶνε ὁ δυσάρεστος ἦχος, ἀλλ' ὁ ὁρισμὸς τοῦ δυσαρέστου εἰς τοὺς ἤχους ποικίλλει. Ἕνα μέρος τῆς σημερινῆς προσπαθείας ἐναντίον τοῦ θορύβου ὀφείλεται εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἐπιπέδου τῶν ἀνθρωπίνων ἀνέσεων καὶ εἰς τὴν εὐαισθησίαν του ἔναντι τῶν ὀχλήσεων. Ὁ κόσμος δὲν ἐννοεῖ πλέον νὰ δεχθῇ ὡς ἀναπόφευκτον τὸν θόρυβον τῶν ὑφαντηρίων καὶ τῶν ἄλλων καταστημάτων.

Τὰς πλέον καταφανεῖς αἰτίας τῆς νέας προσπαθείας ἐναντίον τοῦ θορύβου, ἀποτελοῦν νέαι πηγαί, ὅπως ἡ αὔξησις τῆς κινήσεως, τὸ ραδιόφωνον, τὰ τράμ κλπ. Πολυτίμους πληροφορίας περὶ τῆς φύσεως, τοῦ μέτρου καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν πηγῶν αὐτῶν, μᾶς δίδει ὁ

Θεάματα

(Αναγγελίαι — Υπενθυμίσεις)

ΑΘΗΝΑΙΟΝ (Πειραιώς 131). «Μάστορας Κρυστάλλο». Σπουδαία ταινία.

ΑΛΚΑΖΑΡ (Πειραιώς). «Ιλιάδα».

ΑΛΚΗΣΤΗΣ (Αγ. Δημητρίου). «Ανάκλησις και Ο νόμος».

ΑΜΑΛΙΑ (Πλατεία Κοτζιά). «Ο Γιος του Κοσμοκράτορα».

ΑΜΠΑΣΣΑΔΟΡ (Πειραιώς 131). «Ο Μάρκος Κοσμοκράτορας». Τέλος της Μεγάλης Κοσμοκράτειας.

ΑΜΠΡΙΖΟΝ (Πειραιώς Κοριτσιών). «Ο Σαλβαδόρ».

ΣΑΛΑΜΙΝΑ. «Ο Ολυ».

Θυμηθείτε ρόρρορ.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΕΙΟΥ. (Υπ' μορφ. Ο Ο Ο

5η ΠΡΩΪΝΗ

ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΘΑ ΔΙΕΞΑΧΘΗ ΥΠΟ ΟΡΟΥΣ ΕΓΓΥΩΜΕΝΟΥΣ ΤΗΝ ΠΛΗΡΗ ΕΠΙΛΥΣΙΝ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟΥ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Πληροφορούμεθα ὅτι ὅλα τὰ γραφόμενα περὶ τοῦ ποσοστοῦ τὸ ὁποῖον δέον νὰ συγκεντρώσῃ ὁ θεσμὸς τῆς βασιλείας κατὰ τὸ ἐνεργηθησόμενον δημοψήφισμα, δὲν ἀποτελοῦν πορίσματα ὑπευθύνων συζητήσεων.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐρωτηθεὶς σχετικῶς χθές, ἐδήλωσεν ὅτι, ὅταν ἐνεργηθῇ τὸ δημοψήφισμα αἱ λεπτομέρειαι τῆς διεξαγωγῆς του θὰ καθορισθοῦν κατὰ τρόπον ὥστε τὸ ἀποτέλεσμα αὐτοῦ νὰ γίνῃ σεβαστὸν ἀπὸ ὅλους.

Ἐξ ἄλλου ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κονδύλης, ἀναφερόμενος εἰς τὰς ἀνακοινώσεις ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὅτι λαμβάνει ὑπὸ σημείωσιν τὴν δήλωσίν του καθ' ἣν διὰ νὰ ἐπανέλθῃ ἡ βασιλεία πρέπει νὰ συγκεντρώσῃ αὕτη τὰ 75 %, ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Οὐδέποτε ἔκαμα τοιαύτην δήλωσιν. Εἰς συνομιλίαν μόνον εἶπον ὅτι, καθ' ἃς ἔχω πληροφορίας, ὁ βασιλεὺς δὲν θὰ ἐδέχετο νὰ ἐπανέλθῃ ἐὰν τὸ δημοψήφισμα δὲν ἀπέδιδε 75 % ὑπὲρ τῆς βασιλείας.

»Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι ἐὰν συγκεντρώσῃ εἰς τὸ δημοψήφισμα τὰ 74 % δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ ὁ βασιλεύς.

»Πάντως τὸ ζήτημα τῆς ἐπαναφορᾶς ἢ μὴ τῆς βασιλείας εἶνε καθαρῶς ζήτημα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.»

Κατὰ συναφεῖς πληροφορίας μας, ὁ καθορισμὸς τῶν λεπτομερειῶν τῆς διεξαγωγῆς τοῦ δημοψηφίσματος δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ γίνῃ μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν ὅλου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου. Πάντως τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ δημοψηφίσματος πρέπει, κατὰ τὰς κυβερνητικὰς ἀντιλήψεις, νὰ ἦτο ὁριστικὸν τέρμα εἰς τὸ πολιτειακὸν ἐν Ἑλλάδι ζήτημα, ὥστε νὰ ἀποκλεισθοῦν εἰς τὸ μέλλον αἱ καθεστωτικαὶ συζητήσεις.

Η ΠΑΛΙΝΟΡΘΩΣΙΣ ΤΗΣ ΜΟΝΑΡΧΙΑΣ ΚΑΤΕΣΤΗ ΑΝΑΓΚΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΝΤ' ΟΡΜΕΣΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4 (Τηλεγραφικῶς). — Εἰς τὸ «Φιγκαρὸ» ὁ διαπρεπὴς Γάλλος δημοσιογράφος κ. Βλαδίμηρος Ντ' Ὀρμεσόν, βαθὺς γνώστης τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, υἱὸς τοῦ ἄλλοτε ἐν Ἀθήναις πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας Ντ' Ὀρμεσόν, γράφει τὰ ἑξῆς:

«Ἅπαντες οἱ παρακολουθοῦντες τὴν ἐν Ἑλλάδι κατάστασιν διαπιστοῦσιν ὁμοφώνως ὅτι ἡ χώρα αὕτη εὑρίσκεται εἰς τὰς παραμονὰς τῆς μοναρχικῆς παλινορθώσεως. Οὔτως ἀποδείκνυεται φανερὸν, ὅτι τὸ ἄμεσον ἀποτέλεσμα τοῦ παράφρονος κινήματος τοῦ παρελθόντος Μαρτίου, εἶνε ὅτι ὁ Βενιζέλος καὶ οἱ ὀπαδοί του εἰργάσθησαν κυρίως διὰ τὴν μοναρχίαν.

Βεβαίως, θὰ ἰσχυρισθοῦν τὸ ἐναντίον. "Ας ἀναμείνωμεν, θὰ εἴπουν, νὰ ἀκούσωμεν τὸν Βενιζέλον ἀνταφωνοῦντα: «Βλέπετε πόσον μὲ ἐσυκοφαντήσατε κατηγορήσαντές με ὅτι παρεσύρθην ἐκ προσωπικῆς φιλοδοξίας; Ἐγὼ ὅμως ἐγνώριζα, ὅτι ἡ Δημοκρατία διέτρεχε κίνδυνον καὶ ἠθέλησα νὰ τὴν σώσω!» Καὶ νὰ ἦσθε βέβαιοι, ὅτι θὰ εὑρεθοῦν πολλοὶ ἰδεολόγοι καλῆς πίστεως, οἵτινες θὰ διακηρύξουν ὅτι κακῶς ἐκρίθη ὁ Βενιζέλος καὶ ὅτι δίκαιον εἶχεν αὐτός.

Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶνε ἄλλη. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀπηύδησεν ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν ἀντιζηλιῶν καὶ ἐκ τοῦ ὑποκώφως σοβοῦντος ἐμφυλίου ἐκείνου πολέμου, εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκεται βυθισμένος ἀπὸ εἰκοσαετίας. Δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπην λαὸς μὲ ἤθος τόσον ἥρεμον, μὲ πολιτισμὸν τόσον τελείως προηγμένον ὅσον ὁ Ἑλληνικὸς λαός. Καὶ ὅμως ἀπὸ εἴκοσιν ἐτῶν διέρχεται κρίσεις ἐξείας. Δολοφονίαι, ἐκτελέσεις, ὑποκινήσεις ἐπαναστάσεων, αἴτινες εἶνε τόσον ἐπιζήμιαι διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς χώρας. Πᾶς Ἕλλην κίσθάνεται εἰς τὸ βάθος τῆς συνειδήσεώς του ὅτι μὲ τοιοῦτον καθεστὼς ἡ πατρίς του βαίνει πρὸς τὴν ἀπώλειαν τῆς προσωπικότητος καὶ τῆς ψυχῆς της. Διψᾷ ἡσυχίαν καὶ σταθερότητα καὶ ἐλπίζει ὅτι θὰ εὕρῃ ταύτας εἰς τὸ μοναρχικὸν καθεστώς. Βεβαίως, θὰ λεχθῇ ὅτι ἡ βασιλεία τοῦ Κωνσταντίνου, τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ Γεωργίου τοῦ Β' ἦσαν ταραχώδεις. Ἀλλ' ἂς ἠμεθα δίκαιοι. Ἀπὸ τοῦ 1913 ἡ Ἑλλὰς εὑρέθη ἐντὸς κυκλώνος, ὅστις ἐπὶ ἔτη συνεκλόνισε τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἤπειρον. Οἱ περὶ ἐπικρατήσεως τῶν ξένων ἐπιρροῶν ἀγῶνες, τῶν ὁποίων θέατρον ὑπῆρξεν ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον, δὲν ἠτο δυνατὸν νὰ μὴ ἔχωσι τὸν ἀντίκτυπον αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως.

Δὲν εἶνε ὅμως πλέον ἀνάγκη νὰ ἐπανερχώμεθα εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ παρελθόντος, ὅπερ βεβαίως ἐνέχει δι' ἡμᾶς ἀναμνήσεις λυπηράς. Τὸ μόνον ζήτημα, τὸ ὁποῖον τίθεται σήμερον, εἶνε ἂν ἡ Ἑλλὰς πρέπῃ νὰ μείνῃ εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην τῆς πολιτικῆς ἀθεκαιότητος, καθ' ἣν εὑρίσκεται διηρημένη μεταξὺ ἀντιπάλων κομμάτων, ἢ ἂν σήμερον, ὅτε τὸ καθῆκον πάσης χώρας εἶνε νὰ πράξῃ πάν τὸ δυνατὸν διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν Εὐρώπης κατοικησίμου, ἀλληλεγγύου καὶ εἰρηνικῆς, ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ εἶχε χρέος νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως ἐπανεύρῃ τὴν παράδοσιν ἐκείνην, ἥτις ἐπὶ τοσοῦτον μακρὸν χρόνον ἐξησφάλισεν εἰς αὐτὴν τὴν εὐστάθειαν, τὴν ἡσυχίαν καὶ τόσον ἔντιμον θέσιν ἐν Εὐρώπῃ;

Ὁ ἱδρυτὴς τῆς σημερινῆς Ἑλληνικῆς δυναστείας, ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Α', ἐβασίλευσεν ἀπὸ τοῦ 1863 μέχρι τοῦ 1913. Ἀνασκοποῦντες τὴν περίοδον ἐκείνην, ἥτις ἀνήκει πλέον εἰς τὴν ἱστορίαν, διαπιστοῦμεν ἤδη ὅτι ἡ μακρὰ αὐτοῦ βασιλεία ἦτο καὶ βασιλεία μεγάλη. Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐπὶ πεντήκοντα ἔτη οὐδεμία εἶχεν ἐπισυμβῆ ταραχή, ἐνῷ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς βασιλείας ταύτης ἦτο δρᾶσις ἐντατικωτάτη. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Α' ἐκυβέρνα ὡς ἡγεμὼν συνταγματικὸς τελείως φιλελεύθερος, ἱκανὸς νὰ διευθύνῃ τὴν πολιτικὴν τῆς χώρας του ἐν μέσῳ τῶν κομματικῶν καὶ τῶν προσωπικῶν ἀγώνων. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἡ μοναρχία, ὡς ἀντελαμβάνετο καὶ ἐξήσκει αὐτὴν ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Α', ἦτο τὸ καθεστώς, τὸ ὁποῖον πολὺ περισσότερον παντὸς ἄλλου ἤρμοζεν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν.

»Ἐγὼ προσωπικῶς, λέγει ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ντ' Ὀρμεσόν, ἤμην πάντοτε σκεπτικὸς ὡς πρὸς τὸ μέλλον τῆς Δημοκρατίας ἐν Ἑλλάδι. Ὁ ἀτομικισμὸς εἶνε ἐκεῖ πολὺ ἀνεπτυγμένος. Οἱ κοινοβουλευτικοὶ θεσμοὶ δὲν ἔχουν ρίζας ἀρκετὰ βαθείας ὅπως τὸ δημοκρατικὸν καθεστὼς ἀνταποκρίνεται πραγματικῶς πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ δημοσίου βίου.

»Ἀν, ὡς εἶνε σχεδὸν βέβαιον, αἱ ἐκλογαὶ τῆς 9ης Ἰουνίου ἐμφανίσουν πλειοψηφίαν ἐνοίκων ὑπὲρ τῆς παλινορθώσεως, ἡ Συνταντικὴ Συνέλευσις, ἥτις θὰ ψηφισῇ σήμερον τὸ ὑπὸ μελέτην Σύνταγμα, θὰ ἀποφασίσῃ τὸ ὀνομαζόμενον, χάριν εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ἀποφανθῇ κυριαρχικῶς.

"Αν ὁ Γεώργιος Β' ἀνέλθῃ ἐκ νέου εἰς τὸν θρόνον, θὰ ἔχῃ νὰ συνεχίσῃ τὴν μεγάλην παράδοσιν τοῦ πάππου του. Παρέσχεν ἤδη ἀποδείξεις ἀρίστης πολιτικῆς σωφροσύνης, ἀποφυγὼν τὰς προσκλήσεις τῶν ἀνυπομόνων ἐπαράδων του, οἵτινες ἤθελον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἀθήνας εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῶν γεγονότων τοῦ Μαρτίου.

Ὁ Βασιλεὺς δὲν θὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἑλλάδα, εἰμὴ μόνον ἂν τὸν καλέσῃ ὁ λαός του.

Εὐχηθῶμεν τέτε νὰ ἀποκατασταθῇ τὴν εἰρήνην εἰς τὰ πνεύματα καὶ εἰς τὰς καρδίας καὶ ὅπως ὑπεράνω τῶν ἀτέμων, ὑπεράνω τῶν παθῶν, ἐνσαρκώσῃ ἡ ὑψηλὴν ἐκείνην ἀρχὴν τῆς διὰ πᾶν ἔθνος ἀναπαραιτήτου συνεχείας ἐν τῇ πολιτικῇ σταδιοδρομίᾳ τοῦ.»

ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗ Ο ΚΟΜΠΑΝΥΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 5 (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Μαδρίτης ὅτι ὁ Κόμπανυς καὶ οἱ σύμβουλοι τῆς Καταλωνικῆς Τζενεραλιτάτ κατεδικάσθησαν εἰς 30 ἐτῶν πρόσκαιρα δεσμά, κατηγορούμενοι ἐπὶ στάσει. Ἡ ἀπόφασις δὲν ἐδημοσιεύθη εἰσέτι, ἀλλὰ τὸ δικαστήριον ἀπεδέχθη τὰ πορίσματα τοῦ γενικοῦ ἐισαγγελέως διὰ ψήφων 14 κατὰ 7.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΘΑ ΣΗΜΑΝΗ ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΔΙΧΑΣΜΟΥ

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΥΜΒΑΛΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΚΟΝΔΥΛΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΝ ΒΥΡΩΝΟΣ

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Γ. Κονδύλης συνέχισε καὶ χθὲς τὴν διαφώτισιν τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου ἐπὶ τῆς σημασίας τῶν ἐκλογῶν τῆς Κυριακῆς.

Ὁ κ. ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ὑποψηφίων τοῦ κυβερνητικοῦ συνδυασμοῦ Ἀθηνῶν, μετέβη τὴν 8.30' μ. μ. εἰς τὸν συνοικισμὸν Βύρωνος, ἔνθα ἐγένετο δεκτὸς μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Τὸν κ. Κονδύλην, ὁμιλήσαντα ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῆς οἰκίας τοῦ ἰατροῦ κ. Εὐσταθίου, προσεφώνησαν οἱ κ. κ. Α. Κωνσταντιλέρης, καὶ ὁ Δήμαρχος τοῦ Βύρωνος, βεβαιώσαντες αὐτὸν ὅτι οἱ πρόσφυγες εὑρίσκονται ἤδη παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς κυβερνήσεως.

Ἀκολούθως, διακοπτόμενος συνεχῶς ἀπὸ ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγὰς καὶ χειροκροτήματα, ὡμίλησεν ὁ κ. Κονδύλης, ὅστις, ἀφοῦ ηὐχαρίστησε διὰ τὴν γενομένην εἰς αὐτὸν ὑποδοχὴν, εἶπεν ὅτι προσέρχεται εἰς τοὺς πρόσφυγας ὡς παλαιὸς φίλος των καὶ ἀγωνιστὴς τῶν συμφερόντων των, διὰ νὰ τοὺς διαφωτίσῃ ἐπὶ τῆς σημασίας τῶν ἐκλογῶν τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς. Ὁ κ. Κονδύλης ἐτόνισεν, ὅτι ἡ ἐκκρίζωσις τοῦ προσφυγικοῦ στοιχείου ἀπὸ τὰς προαιωνίους ἑστίας του ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Βενιζέλον, ὅστις ἐνῷ ἦτο ἐπαναστάτης, ἠθέλησε νὰ γίνῃ κοινοβουλευτικὸς καὶ ἔπαιξε τὴν Μεγάλην Ἑλλάδα εἰς τὸ τυφλὸν παιχνίδι τῆς κάλπης. Ἐτόνισε περαιτέρω, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ οὐδέποτε ἐνδιεφέρθησαν εἰλικρινῶς διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν προσφύγων, μία ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶνε ὅτι τοῦ ἐπετέθη ὁ κ. Βενιζέλος, διότι ὅτε ἦτο πρωθυπουργὸς, ἔδωσεν εἰς τοὺς πρόσφυγας χρηματικὰς ἀποζημιώσεις. Ἐχαρακτήρισεν εἶτα τὸν κ. Βενιζέλον ὡς ἀρχομανῆ καὶ ἐξωθοῦντα διαρκῶς εἰς ἐμφύλιον πόλεμον λόγῳ τῆς ἐγωπαθείας του. Κατόπιν ἐπανέλαβεν ὅσα καὶ προχθὲς εἶπεν εἰς Ν. Ἰωνίαν διὰ τὴν μεταστροφὴν τῆς πολιτικῆς του καὶ τὴν συνεργασίαν του μὲ τὸν κ. Π. Τσαλδάρην ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ προλάβῃ τὴν σύγκρουσιν καὶ συμβάλῃ εἰς τὴν συμφιλίωσιν τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Νέας Ἑλλάδος.

Η ΑΡΧΟΜΑΝΙΑ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἐνῷ ὅμως, εἶπεν ὁ κ. Κονδύλης, τοῦτο ἤρχισε γινόμενον, ἐξαπελύθη τὴν ἐπαύριον τῶν ἐκλογῶν τῆς 5ης Μαρτίου 1933 τὸ ἀχαρακτήριστον ἐκεῖνο κίνημα ἐναντίον τῆς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας. Ἐν τούτοις ὁ πρωθυπουργὸς κ. Π. Τσαλδάρης καὶ ἡμεῖς, ἐμπνεόμενοι μόνον ὑπὸ τῆς ἰδέας τῆς συμφιλιώσεως, δὲν ἐτιμωρήσαμεν παρὰ μόνον τοὺς ζωηρότερον ἀναμιχθέντας εἰς τὴν ἀντιλαϊκὴν ἐκείνην κίνησιν, ἀπεστρατεύσαμεν δὲ ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς δικαίως ἐξεγερθείσης κοινῆς γνώμης ὀλιγαρίθμους ἀξιωματικοὺς, οἱ ὁποῖοι καὶ ἔφυγαν ἐκ τοῦ στρατεύματος μὲ ὅλας τὰς συντάξεις των καὶ ὅλας τὰς τιμάς. Τότε ἤρχισεν ἡ πρωτοφανὴς ἐκείνη ἐκστρατεία ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Βενιζέλου ὅτι κάμνομεν προγραφάς, ὅτι πετοῦμεν εἰς τοὺς δρόμους τοὺς δημοκρατικοὺς ἀξιωματικοὺς, ὅτι σαλεύομεν ἐκ βάθρων τὸ ἐλεύθερον ἡμῶν πολίτευμα. Τί τὰ θέλετε; Ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, κινούμενος πάντοτε ἀπὸ τὸ πάθος τῆς ἀρχομανίας, δὲν σταματᾷ τὴν ἀντίδρασίν του κατὰ παντὸς ἔργου τὸ ὁποῖον ἄλλοι ἐπιτελοῦν. Ὀλόκληρος ὁ βίος του μᾶς διδάσκει ὅτι ὁ Βενιζέλος εἶνε συνηθισμένος ἢ νὰ εἶνε δικτάτωρ ἢ πολιτικὸς φυγάς. (Χειροκροτήματα). Ποτὲ δὲν ἐδέχθη νὰ κυβερνοῦν ἄλλοι.

Ὁ κ. Κονδύλης ἐξέθεσε κατόπιν διὰ μακρῶν τὴν ἀντίδρασιν τὴν ὁποίαν ἀνέπτυξε κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν ὁ κ. Βενιζέλος ἐναντίον τοῦ συμφιλιωτικοῦ καὶ φιλοπροσφυγικοῦ ἔργου τῆς κυβερνήσεως, διὰ νὰ καταλήξῃ τέλος εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἀνηθίκου κινήματος τοῦ παρελθόντος Μαρτίου, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς πρόσφυξ ἐπεκρότησεν.

ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΕΩΣ

«Εἴχομεν καὶ ἡμεῖς πιστεύσει ἄλλοτε, συνέχισεν ὁ κ. ἀντιπρόεδρος, εἰς τὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ ἐκ Κρήτης πολιτικοῦ καὶ δι' αὐτὸ προσερχόμεθα τώρα νὰ σᾶς εἰπωμεν ὅτι ἠπατήθημεν καὶ ὅτι ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ἦτο καιρὸς νὰ μᾶς ἀφήσῃ ἡσύχους διὰ νὰ ζήσωμεν καὶ νὰ συμφιλιωθῶμεν. Ὅταν ἐπέστρεψα ἐκ Θεσσαλονίκης μετὰ τὴν συντριβὴν τῶν κινηματιῶν εἶπον ὅτι χαλάλι ἂς γίνουν αἱ θυσίαι καὶ αἱ ζημίαι, ἀφοῦ ὡς θετικὸν κέρδος προέκυπτεν ἡ συμφιλίωσις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.»

Ὁ κ. Κονδύλης ἐξῆρε κατόπιν τὴν ἀγαθότητα, τὴν καλωσύνην καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ κ. Τσαλδάρη πρὸς τὸν προσφυγικὸν κόσμον, τονίσας ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἔτεινε καὶ τὰ δύο του χέρια εἰς τὸν προσφυγικὸν κόσμον διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἡ ποθητὴ συμφιλίωσις. Ἐπανέλαβε πόσον ἀβάσιμοι ἀπεδείχθησαν αἱ κατηγορίαι τοῦ βενιζελισμοῦ, ὅτι ὅταν τὸ Λαϊκὸν κόμμα θὰ ἤρχετο εἰς τὴν ἐξουσίαν θὰ ἐπυρπόλει τοὺς συνοικισμοὺς καὶ θὰ ἔσφαζε τοὺς πρόσφυγας, ἀποδειχθέντος, τοὐναντίον, ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἐνδιεφέρθη πραγματικώτερον διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν προσφύγων.

Ἐν τέλει ὁ κ. Κονδύλης ἔκαμε ἔκκλησιν εἰς τοὺς πρόσφυγας ὅπως γίνουν πρωτοπόροι τῆς συμφιλιώσεως τῶν Ἑλλήνων, προσερχόμενοι εἰς τὰς κάλπας ἵνα ὑπερψηφίσουν τὸν κυβερνητικὸν συνδυασμὸν καὶ φράσσοντες τὰ ὦτα ἀπὸ τὰ κηρύγματα τῆς ἀναρχίας καὶ τῶν πολιτικῶν τυχοδιωκτῶν, οἱ ὁποῖοι ἥρπασαν τὸ βασιλικὸν λάβαρον ὡς σωσίβιον, καὶ οἱ ὁποῖοι προπαγανδίζουν τὸ μῖσος, τὴν ἀδελφοφαγίαν, τὸ χάος καὶ τὴν καταστροφὴν τῆς χώρας.

Μετὰ τὸν κ. Κονδύλην ὡμίλησεν ὁ κ. Ἀθηνογένης, τονίσας ὅτι τὸ συμφέρον τῶν προσφύγων καὶ ἔναντι αὐτῶν καὶ ἔναντι τῆς χώρας ἐπιβάλλει τὴν ὑπερψήφισιν τοῦ κυβερνητικοῦ συνδυασμοῦ.

Η ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἐπιβλητικὴ εἰς ὄγκον συγκέντρωσις παρετηρήθη χθὲς εἰς τὸ ἐν τῷ θεάτρῳ «Κεντρικὸν» κέντρον τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας ὡμίλησαν οἱ ὑποψήφιοι κ. κ. Κ. Τσουκαλάς, Λ. Κριεζῆς καὶ Ν. Κρανιωτάκης, ὅστις κατήγγειλε τὸν βενιζελισμὸν ὡς συνωμοτοῦντα καὶ μετὰ τὸ ἀποτυχὸν κίνημα κατὰ τῆς γαλήνης τῆς χώρας καὶ ἐπέκρινε τοὺς ἐγκολπωθέντας τὸν φιλοβασιλισμὸν ὡς σωσίβιον διὰ νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὸν ἐκλογικὸν καταποντισμόν των.

Οἱ λαϊκοὶ ὑποψήφιοι ἐπεσκέφθησαν χθὲς τὰς συνοικίας Ἀμπελοκήπων, τέρματος Ἀχαρνῶν, Ἁγ. Μαρκέλλας (Βοτανικοῦ) καὶ τὸν συνοικισμὸν τῆς Καλογραΐζας, γενόμενοι πανταχοῦ δεκτοὶ μὲ ἐκδηλώσεις εἰλικρινοῦς ἐνθουσιασμοῦ.

ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΔΙΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Ὑπεγράφη παρὰ τῶν ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Στρατιωτικῶν ἀναγκαστικὸν Διάταγμα περὶ διαρρυθμίσεως τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων.

Διὰ τοῦ Διατάγματος καταργεῖται τὸ μέχρι τοῦδε ἰσχῦον σύστημα παροχῆς τῶν συντάξεων καὶ καθορίζεται ἀντὶ τοῦ πλασματικοῦ μισθοῦ ὁ ἤδη καταβαλλόμενος ὀργανικὸς μισθὸς ἄνευ τῶν προσαυξήσεων καὶ ἐπιδομάτων.

Καθορίζεται ὅτι ἐπὶ μισθοῦ μέχρι 4.000 δρχ. μηνιαίως ὁ συνταξιοῦχος θὰ λαμβάνῃ τὰ 85 % τοῦ μισθοῦ, ἀπὸ 4001—10.500 τὰ 80 %, ἀπὸ 10.501—13.000 τὰ 70 %, ἀπὸ 13.001—14.000 τὰ 65 %, ἀπὸ 14.001 καὶ ἄνω τὰ 60 %. Πάντως ἡ σύνταξις δὲν θὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν 8.500 δρχ. μηνιαίως.

Διὰ τὴν παροχὴν τῶν ὡς ἀνωτέρω συντάξεων ἀπαιτεῖται ἀπαραιτήτως 25ετὴς συντάξιμος ὑπηρεσία, πέραν δὲ τῆς 25ετίας αὐξάνονται κατὰ δύο πεντηκοστὰ δι' ἕκαστον ἔτος συνταξιοῦχου ὑπηρεσίας καὶ μέχρι συμπληρώσεως 35ετίας.

Διὰ τοὺς μὴ ἔχοντας συμπληρώσει 25 ἐτῶν ὑπηρεσίαν, ἡ σύνταξις ἀπονέμεται βάσει τῶν ἰσχυουσῶν ἤδη διατάξεων.

Διὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς συντάξεως θὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ὁ τελευταῖος μισθὸς τὸν ὁποῖον λαμβάνει ὁ ἐξερχόμενος τῆς ὑπηρεσίας ὑπάλληλος.

Διὰ τοῦ Διατάγματος ὁρίζεται ὅτι ἐπιβάλλεται κράτησις 4 % ἐπὶ τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἐ.ἔ. καὶ 4 % κράτησις ἐπὶ τῶν συντάξεων ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1936.

Ο ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος θὰ συνέλθῃ τὴν προσεχῆ Τρίτην ὁπότε θὰ ἔχουν ἀφιχθῆ καὶ τὰ νέα αὐτῆς μέλη. Κατ' αὐτὴν ἡ Σύνοδος θὰ ὁρίσῃ τὴν νέαν δικάσιμον τοῦ Συνοδικοῦ Δικαστηρίου.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, κατόπιν τηλεγραφήματος τοῦ μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος, διὰ τοῦ ὁποίου καθιστᾷ οὗτος γνωστὸν ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ καθήκοντα τοποτηρητοῦ τῆς μητροπόλεως Δημητριάδος, λόγῳ σοβαρῶν ἀσχολιῶν του, ὡρίσεν ὡς τοποτηρητὴν τὸν αἰδεσιμώτατον Γεώργιον Μπελόνην, τέως ἀρχιερατικὸν ἐπίτροπον.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ τρεῖς ἀποσχισθέντες μητροπολῖται ἐξακολουθοῦν ἱερουργοῦντες εἰς τοὺς ναοὺς τῶν παλαιοημερολογιτῶν καὶ τελοῦν ἐν ἀναμονῇ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας, ὁπότε καὶ θὰ καθορίσουν τὴν περαιτέρω στάσίν των.

Ο κ.κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΚΑΙ ΚΟΝΔΥΛΗΣ ΘΑ ΟΜΙΛΗΣΟΥΝ ΑΥΡΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Αὔριον Παρασκευὴν, ὥραν 8 μ. μ., ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Βασιλέως Κωνσταντίνου (Σωκράτους) ἀριθ. 54 γραφείου τοῦ Λαϊκοῦ Κέντρου θὰ ὁμιλήσουν ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Π. Τσαλδάρης καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος αὐτῆς κ. Γ. Κονδύλης.

Ἐπίσης τὸ Σάββατον ὥραν 8 μ. μ. θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν Ν. Κοκκινιὰν ὁ κ. Γ. Κονδύλης.

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν συνεκροτήθη χθὲς π. μ. σύσκεψις, εἰς ἣν ἔλαβον μέρος οἱ ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν κ. κ. Κονδύλης καὶ Ράλλης, ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Ροδόπουλος, ὁ διοικητὴς τοῦ Αου Σώματος Στρατοῦ ἀντιστράτηγος κ. Παναγιωτάκος καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀστυνομίας πόλεων καὶ χωροφυλακῆς κ. κ. Τρύφωνος καὶ Δροσόπουλος.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην οἱ ἀρμόδιοι ὑπουργοὶ ἔδωκαν ὁδηγίας εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως ὅπως διὰ παντὸς μέσου ἐξασφαλίσουν τὴν τάξιν κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ἀναφερόμενος εἰς τὰς φήμας ὅτι θὰ ἐπιχειρηθῇ ἡ διασάλευσις τῆς τάξεως, εἶπεν: «Ἂς τολμήσουν διὰ νὰ τοὺς ἀποδείξωμεν καὶ ἐμπράκτως ὅτι γνωρίζομεν νὰ διευθύνωμεν ἐπιχειρήσεις».

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Διὰ τὴν 11ην π. μ. σήμερον ἐκλήθησαν εἰς συνεδρίασιν τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διὰ νὰ συζητήσουν ἐπὶ διαφόρων ὑπηρεσιακῶν κατὰ τὸ πλεῖστον ζητημάτων.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΤΑΣΙΑΣΤΩΝ;

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 5. (Ἀθην. Πρακτ.). —Τὸ